

Arrest

nr. 70 948 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat F. LANDUYT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 april 2011 het Rijk binnen en diende op 4 april 2011 een asielaanvraag in. Op 27 juni 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Jatt sikh te zijn met de Indische nationaliteit en geboren te zijn op 7 november 1974 in het dorp Akbarpura, Ludhiana district, in de staat Punjab. Wanneer u een jaar of anderhalf jaar oud bent verhuizen jullie binnen het district naar het dorp Lohatabaddi. Nadat u uw matric diploma behaalde, ging u werken op de gronden van uw vader en van anderen. U kwam in contact met de Shiromani Akali Dal (Amritsar) partij en supportert voor hen. In 2003 wordt u lid van de partij. In het jaar 2007 werd L. K., ook gekend als L. P., vermoord. Hij behoorde tot een ander geloof en was lid van Sarsa Wale en uw partij werd ervan verdacht de hand te hebben in zijn moord. Twee personen behorend tot uw partij werden gearresteerd en in 2009 werd er een arrestatiebevel uitgevaardigd voor M. S., een ander lid van uw partij die u goed kende. De politie had u ook verschillende malen ondervraagd en op vraag van uw partij, die uw arrestatie vreest, verlaat u het land. In november 2010 vloog u van Delhi naar Thailand. U vaart dan naar België en verklaart zich hier vluchteling op 4 april 2011. U verneemt hier dat M. S. gearresteerd zou zijn in januari 2011.

B. Motivering

Na uw gehoor op 20 juni 2011 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen.

Vooreerst kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Voor asielzoekers geldt de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de instanties die hun asielrelaas beoordelen: u moet voor uw vlucht op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar u is aangekomen. U weet niet met welke luchtvaartmaatschappij u gevlogen heeft en u weet evenmin in welke luchthaven u geland bent. U weet niet in welke haven u aan boord gegaan bent van een schip. De naam van het schip is u onbekend en u weet niet onder welke vlag het voer. U kan niet precies zeggen in welke havens u aangemeerd bent. U beweert geen weet te hebben van de documenten waarmee u gereisd heeft omdat uw partijvoorzitter alles voor u geregeld heeft. Wanneer u erop gewezen wordt dat u moeilijk een vlucht kan nemen tussen twee landen zonder paspoort, oppert u dat de persoon die 'u meegenomen had' dat misschien bij zich had. Dit is niet ernstig te nemen. Van november 2010 tot uw aankomst in België bent u maanden onderweg en voor geen enkel van uw trajecten kan u enig reisbescheiden voorleggen (Gehoorverslag CGVS, 20 juni 2011, pp. 11-13). Bovendien dient er vastgesteld te worden dat u er, ondanks uw vaagheid, niet eens in slaagt éénduidige verklaringen af te leggen over uw reisroute: zo beweerde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vanuit Calcutta met een passagiersschip naar Thailand gevaren te hebben (Verklaring DVZ ter voorbereiding gehoor CGVS, 27 april 2011, punt 34), maar voor het Commissariaat-generaal hield u het op een vlucht vanuit Delhi naar Thailand. Bij confrontatie hiermee, zegt u dat uit angst verklaard te hebben omdat u bang was problemen te krijgen met India (Gehoorverslag CGVS, 20 juni 2011, pp. 11-13, 20). Deze verklaring kan totaal niet overtuigen. Een persoon die de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept heeft de verplichting trouw met de bevoegde overheidsdiensten samen te werken. Het afleggen van leugenachtige verklaringen omdat men denkt hier een voordeel uit te kunnen putten is niet aanvaardbaar. U maakt aldus op vrijwillige wijze iedere controle van uw reisweg onmogelijk. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U maakt aldus noch middels documenten noch middels coherente en verifieerbare verklaringen uw reisweg aannemelijk.

Verder dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de asielzoeker moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Bovendien legt u onduidelijke verklaringen af omtrent uw paspoort. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u nooit een paspoort of enig ander document gehad te hebben (Verklaring DVZ, 27 april 2011, punt 21). Wanneer op het Commissariaat-generaal u de vraag gesteld wordt of u geen paspoort heeft gehad, luidt het ineens dat u er toch een had maar stelt u dat het intussen vervallen is. U beweert dat u niet de beschikking had over een rantsoenkaart noch verkiezingskaart "omdat dat in het dorp niet nodig was", een uitspraak die toch wel enige verbazing wekt (Gehoorverslag CGVS, 20 juni 2011, p. 10). Hoe dan ook, het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. Het enige document dat u voorlegt is een brief van de voorzitter van uw partij met daarbij een bundel kopies van krantenartikelen en brieven. De brief zou een bewijs moeten vormen voor uw lidmaatschap bij de partij maar aangezien u uw identiteit niet kan bewijzen, staat dan ook niet vast dat voornoemde brief daadwerkelijk voor u bedoeld was. Bovendien is het opmerkelijk te moeten vaststellen dat als de partij u daadwerkelijk zelf naar het

buitenland gestuurd heeft en uw reis gefinancierd heeft en dus zeker op de hoogte moet zijn van uw voorgehouden vrees en de omstandigheden ervan, daar met geen woord in voornoemde brief over rept. Heel de brief lang en alle geciteerde artikelen en brieven handelen over andere, meestal reeds lang vervlogen incidenten, over de algemene behandeling van sikhs volgens de voorzitter en over de persoonlijke toestand en meningen van de voorzitter. Geen letter, geen komma over de moordpartij waarvoor leden van uw partij zouden vervolgd worden en waarvoor u preventief zou het land ontvlucht zijn.

Er kan daarenboven geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering lid te zijn van deze partij. Op de vraag hoe u in contact was gekomen met deze partij, ontwijkt u eerst de vraag en zegt u dat het kwam omdat u in India woont. Hierop wordt u gevraagd via wie u in contact kwam, waarop u weerom een nogal vaag antwoord geeft en stelt dat er een minister was en u hem steunde. Op de vraag welke minister, geeft u de naam van de partijvoorzitter zelve. Daarop wordt u gevraagd waarvan hij dan wel minister was en hierop stelt u dat hij minister was van de Shiromani Akali Dal partij. Wanneer u gevraagd wordt of hij een ministerpost voor de staat bekleedde, bevestigt u dit. Op de vraag welke post dit dan wel was, geeft u alweer een ontwijkend antwoord en stelt dat hij vroeger een minister was maar nu niet meer. Bij de herhaling van de vraag waarvan hij minister was, antwoordt u weer naast de zaak dat hij MP was, "Member of Parliament". Er wordt u de kans geboden duidelijkheid te verschaffen hoe u in contact gekomen bent met hem waarop u poneert dat hij naar jullie kwam en jullie naar hem gingen om te supporteren. Nogmaals wordt u gevraagd wie u geïntroduceerd heeft bij de partij en hierop zegt u veel kranten gelezen te hebben en dat de nieuwe generatie van de Punjab die in het college zaten voor hem supporterden en u dat ook zo begon te doen. Hierop wordt u gevraagd of u in 2003 dan op het college zat, waarop u er het zwijgen toe doet en ontkent, blijkbaar zelf de incoherentie van uw verklaringen beseffend. Op de vraag wat u dan deed in 2003, zegt u landbouwer. Op de vraag wanneer u van school ging, beweert u 1996 à 1997. Hierop wordt gevraagd of u pas lid werd in 2003, waarop u tracht een verklaring te bieden door uw bewering de partij voordien al te steunen (Gehoorverslag CGVS, 20 juni 2011, pp. 5-6). U slaagt er aldus niet in een logische uitleg te verschaffen aangaande hoe en via wie u bij deze partij concreet terecht kwam.

Bovendien is het verwonderlijk dat u er niet in slaagt de verantwoordelijken van uw partij te benoemen, afgezien van de partijvoorzitter zelve dan. Wanneer u in het kader van uw lidmaatschap van de partij gevraagd wordt naar de districtspresident van Ludhiana, duurt het even voor u een naam opgeeft. Bij de vraag naar de naam van de senior vicepresident van de partij, geeft u een naam op, stelt dan dat deze niet correct is, houdt het dan toch op uw eerste keuze en brengt dan weer een correctie aan, vicepresidenten van de partij kent u niet. Wanneer u gevraagd wordt hoe het komt dat u dat niet weet, beweert u plots dat zij de reden zijn dat u vertrokken bent. Op de vraag hoe het komt dat u niet houdt van de vicepresidenten van uw eigen partij, doet u het voorkomen alsof u de vraag niet begrepen had en de vraag naar deze personaliteiten overheidsmensen betrof en niet uw partij. Wanneer de vragen hierop hernomen worden, vergaat het u echter niet meteen beter. U beweert dat **H. S.** de senior vicepresident is van de partij en ook gevraagd naar de vicepresidenten, stelt u dat dit **H. S.** is. De woordvoerder van de partij is de partijvoorzitter zelf en u benoemt als districtspartijhoofd van Ludhiana Sardar **B. S.** en u kent geen political & media advisor van uw partij. Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en een kopie daarvan bevindt zich in de administratieve farde, is de senior vicepresident **B. D. S. M.** en is de voorzitter van uw district **A. S. S.**. De partij heeft wel degelijk iemand op de functie van partijwoordvoerder en er is wel degelijk iemand political & media advisor. Daarnaast zijn er zeven vicepresidenten actief. In geen van voornoemde functies is ene **H. S.** te bespeuren. **H. S.** is, met betrekking tot de partij, enkel terug te vinden in de verwijzing naar het adres dat de partijvoorzitter hanteert, met name het dorp Quilla **S. H. S.** waar het hoofdkwartier is, maar niet naar een persoon die binnen de partij belangrijke posities zou bekleden (Gehoorverslag CGVS, 20 juni 2011, pp. 5-7). U slaagt er in het geheel dus niet in te overtuigen dat u nog maar in de verte betrokken was bij deze partij en deze constatering zet bijgevolg ook heel uw vluchtrelaas op losse schroeven.

Ook uw vluchtrelaas op zich kan niet overtuigen. De moord die gebeurd is en die toch wel de aanleiding van uw vertrek vormt, kan u niet precies dateren, u komt niet verder dan te stellen dat dit in 2007 is gebeurd. U beweert dat de partij van de omgebrachte man Sarsa noemt, dat ze opgericht is 'door een gek' op een plaats die Sarsa noemt en de partij daarom nu gekend is onder de naam Sarsa Wale. U kent echter de naam niet van 'die gek' en ook de echte naam van diens organisatie kent u niet. De twee arrestanten die vóór **M. S.** aangehouden werden kent u niet bij naam hoewel ze wel van uw partij zouden zijn. Ter verschoning van het feit dat u hun namen niet kent, voert u aan dat de politie hun namen geheim wil houden. Vermits hun namen binnen de partij dan toch nog gekend moeten zijn, is dit argument dan ook niet houdbaar. Verder kan u op generlei plausibele wijze uiteenzetten waarom **M. S.**

juist gearresteerd werd in verband met die moord. Het enige wat u inbrengt is "omdat hij banden had met onze partij", alsof één moord een vrijgeleide is om alle partijleden te gaan arresteren. Evenmin maakt u duidelijk wat uw verband is met deze zaak. U houdt vol dat uw partij bang was dat u gearresteerd zou worden omdat u goede banden had met M.. Dit is echter niet afdoende om te kunnen concluderen dat de overheid iedereen die goede banden heeft met een moordverdachte die ook gaat oppakken. U bent nooit aangehouden geweest in verband met die moord en u weet zelfs niet of u in staat van beschuldiging gesteld bent en tracht dit af te doen met de al te simpele redenering dat u daar nu niet bent. Nochtans had u verklaard met de partijvoorzitter zelf contact gehad te hebben sinds u hier bent. Hierop beweert u dat uw partijvoorzitter gezegd heeft van niks te weten want dat hij geen vragen kan stellen aan de overheid, hetgeen niet vermag te overtuigen (Gehoorverslag CGVS, 20 juni 2011, pp. 15-18). U legt ook geen enkel objectief element ter staving van de moord of het onderzoek daarnaar voor, noch van uw betrokkenheid daarbij, laat staan dat u hierom zou worden vervolgd.

Gelet op het gebrek aan bewijsstukken aangaande uw identiteits- en reisdocumenten, uw vage en zelfs tegenstrijdige verklaringen aangaande uw reisroute, gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde lidmaatschap van de partij en gezien de niet overtuigende verklaringen met betrekking tot uw vluchtrelaas, dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet, de schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en een schending van het beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker haalt verder ook de formele motivering en diverse rechtsleer en rechtspraak hierover aan.

2.3. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Het volstaat aldus niet de schending van "*het beginsel van behoorlijk bestuur*" in te roepen, zonder te verduidelijken welk beginsel zou zijn geschonden en waarbij evenmin wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Dit onderdeel van het middel wordt derhalve niet ontvankelijk aangevoerd.

2.4. De formele motiveringsplicht vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker meent dat het feit dat hij geen enkel reisbescheid kan voorleggen geen gebrek aan bewijs is en stelt dat *“nergens is voor asielzoekers de verplichting een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij is aangekomen, te bewaren”*.

De Raad benadrukt dat, voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op de verzoekende partij berust. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Niet alleen brengt verzoeker geen enkel document aan met betrekking tot zijn maandenlange reis, maar verzoeker legt daarenboven hieromtrent totaal ongeloofwaardige, tegenstrijdige en zelfs leugenachtige (gehoorverslag CGVS p. 20) verklaringen af zoals terecht in de bestreden beslissing werd vastgesteld. Derhalve kan wel degelijk geconcludeerd worden dat verzoeker faalt zijn reisweg te adstrueren, wat een negatieve indicatie inhoudt voor zijn asielrelaas en asielmotieven. Verzoeker toont evenmin aan wanneer hij zijn land verlaten heeft en wanneer hij in België aankwam. Zijn verklaringen ook al zou hij verborgen gezeten hebben als verstekeling, zijn geheel ontoereikend om aan te tonen dat hij een dergelijke reis heeft ondernomen.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas en tast zijn geloofwaardigheid aan. Daarenboven, niettegenstaande verzoeker op het CGVS nogmaals uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van identiteitsdocumenten en verzoeker hierop vergoelijkend antwoordde *“als het nodig is dan kan ik dat wel laten opsturen maar ik wist niet dat u dat ging vragen”* (gehoorverslag CGVS p. 10), toont verzoeker evenmin aan dat hij ernstige en volhardende pogingen heeft ondernomen om deze bewijsstukken alsnog te verkrijgen.

Verzoeker kan geenszins overtuigen wanneer hij meent dat er aangaande zijn paspoort op het CGVS een andere en meer specifieke vraag gesteld is dan bij DVZ, daar verzoekers antwoord op de DVZ *“ik heb nooit een paspoort of enig ander document gehad”* (verklaring DVZ vraag 21) volkomen in tegenspraak is met zijn antwoord op het CGVS dat hij *“ik had er een [paspoort] laten maken maar die is vervallen”* (gehoorverslag CGVS p. 10).

3.3. Indien verzoeker gevlucht is om politieke redenen dan kan minstens verwacht worden dat hij dit aannemelijk maakt. Verzoeker kan niet toelichten hoe hij lid werd van deze “Amritsar partij” en slaagt er niet in verantwoordelijken van zijn partij te benoemen. Verzoeker houdt in het verzoekschrift daarenboven vol dat hij geen verkiezingskaart nodig had in het dorp, wat niet kan wijzen op een doorgedreven politieke profilering nu verzoeker beweerde al sinds 1990 (vragenlijst CGVS vraag 3.3) dan wel sinds 2003 (gehoorverslag CGVS p. 5) lid te zijn van zijn partij en er minstens kan verwacht worden dat hij zich alle mogelijke moeite zou getroosten om op officiële wijze zijn stem uit te brengen en zijn politieke affiniteit kenbaar te maken. Verzoekers poging de tegenstrijdige data te verklaren door te stellen dat hij de partij sinds 1990 steunde en vanaf 2003 overal met hen mee ging, kan niet overtuigen, te meer nu hij opnieuw zijn relaas wijzigt en verklaart *“ik weet zelfs niet of ik geregistreerd ben als lid want er zijn zoveel mensen die die partij steunen”* (gehoorverslag CGVS p. 18). Dergelijke vaststellingen versterken de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde lidmaatschap nog verder.

Naast deze tegenstrijdigheden inzake het begin en de aard van verzoekers lidmaatschap (sinds 2009 dan wel 2003), blijken er ook andere fundamentele tegenstrijdigheden. Verzoeker beweert op de DVZ dat hij in de periode van 1996 tot 2009 verscheidene keren werd gearresteerd door de politie, *“voor enkel uren of voor meerdere dagen”* (verklaring DVZ 3.2) en dat hij en M.S. in 2009 samen werden gearresteerd voor de moord op L.P. (verklaring DVZ 3.5), terwijl hij op het CGVS met geen woord repte over deze gezamenlijk arrestatie maar integendeel stelde dat M. S. pas in januari 2011 aangehouden werd voor deze moord (gehoorverslag p. 19), dat hij in deze wel al ondervraagd en terug vrijgelaten

werd maar nooit aangehouden werd en dat hij door zijn partij werd aangemaand het land te verlaten uit angst dat hij gearresteerd zou worden op beschuldiging van de beweerde moord (gehoorverslag CGVS p. 11 en 17-18), wat dan weer haaks staat op de versie op de DVZ waar hij stelde dat hij naar aanleiding van een concrete arrestatiepoging besloten had het land te verlaten en dit zelf had besloten. Verzoeker stelt dan weer op het CGVS nooit effectief beschuldigd te zijn geweest, "*nooit aangehouden*", "*enkel ondervraagd*" (gehoorverslag CGVS p. 18) en dit evenmin in zijn eerste interview gezegd te hebben (gehoorverslag CGVS p. 20). Wanneer verzoeker geconfronteerd wordt met het feit dat hij op de DVZ melding maakt van een gezamenlijke arrestatie, ontkent verzoeker dit ooit te hebben gezegd, wat zoals hoger beschreven, allerminst steun vindt in het administratief dossier. De Raad stelt aldus vast dat verzoekers verklaringen dermate strijdig zijn dat ze verzonnen of slecht ingestudeerd voorkomen.

3.4. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van zijn asielrelaas en het tegenspreken van de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK